

„Česka pes – tópra pes“

V roce 1941 byl Českomoravský kynologický svaz (ČMKKS) se sídlem v Praze uznán výnosem ministerstva zemědělství „za jedinou vrcholnou organizaci kynologickou pro území Čech a Moravy“ a byl pověřen vedením plemenné knihy psů všech plemen.

Tím byla prakticky vyřazena z činnosti Česká ústřední jednota kynologická. Ta se prezentovala v „KYNOLOGII, časopise vě-

novanému životu psa“, který od roku 1935 vydával Český klub pro ovčácké psy se sídlem v Praze. Svou pozici si Svaz vydobyl předchozím uzavřením „Přátelské a nevypověditelné smlouvy“ s Reichverband für Hundewesen v době, kdy ve správním výboru Svazu byli i později známí kynologové jako lesní správce Vojtěch, L. Czuřík, O. Pinkas (o jehož pohár později soutěžili svazarmovští kynologové), nebo Theodor Rotter. Smlouva hovořila o tom, že Svaz byl Říší pokládán za jediné, směrodatné české ústředí, které má monopol, tj. jediné a výhradní oprávnění vystupovat, mluvit a jednat ve všech záležitostech kynologických.“ Funkcionáři se také vzájemně ocenili: již zmíněný předseda Verbandu Arno Manthey obdržel ještě dříve, než padl na východní frontě, Stříbrnou svazovou medaili s českými granáty, na české straně naopak generál Ježek, prof. Antonín Hrůza,

L. Czuřík, pánové Zíka a Rydlo, O. Pinkas a Th. Rotter dostali od říšských zmocněnců Velký čestný štít. Jednota sice sporadicky vyvíjela další činnost, ale v roce 1944 došlo k jejímu formálnímu sloučení s Českomoravským kynologickým svazem. Časopis PES vyzdvihl „významný úspěch práce českého kynologa“, a to získání nejvyššího protekto-

rátního vyznamenání Reichs-Fachschaft-Sieger pro fenu pointra Afru přednosty Richarda Knolla za šest vítězství na zkouškách ohařů. Protektorátních odvodů českých psů služebních plemen od civilního obyvatelstva pro potřebu německého Wehrmachtu využívala i nacistická propaganda. V archivu paní Věry Lesné z Brna, chovatelky německých ovčáků a aktivní členky poválečného Československého klubu pro služební ovčácké psy se sídlem v Brně (ČSKSOP), se zachovala část ilustrovaného časopisu, vycházejícího u nás německy v době protektorátu. Dvě dvoustrany zaujímavé reportáže od „Oberleutnanta Schmida“ nazvaná Senta wird Soldat (Senta bude vojákem) pojednává o feně německého ovčáka jménem Senta, kterou její majitelka předala k výcviku a do služeb německé armády. Líčí průběh jejího výcviku v blíže nejmenovaném vojenském prostoru v Čechách, zaměřeného zejména na sanitní službu, až do jejího transportu na frontu. V té době už východní. *M. Císařovská*

